

[Hans Hedtoft.]

maa haabe, at overbevise den britiske Regering om, at en større Landbrugsproduktion her i Landet forudsætter et rimeligt Forhold mellem Priserne paa vore Landbrugsvarer og de Foderstoffer, som vor Produktion er saa afhængig af. Faar vi Foderstoffer til rimelige Priser, f. Eks. til de Priser, de engelske Landmænd betaler, saa er det klart, at Situationen helt vil ændres, men faar vi ikke disse Foderstoffer, maa man forudse en Nedgang i vor Eksport i det kommende Aar paa maaske 200—300 Mill. Kr.

Ogsaa paa vor indre økonomiske Politik vil den fejlslagne Høst naturligvis faa Virkninger, og Landbrugsministeren har i denne korte Rigsdagssamling vist over for Tinget, at Regeringens Linie i denne Situation først og fremmest er yderligere at forøge Inflationspresset. Jeg tænker paa det lige gennemførte Forslag til en ny Landbrugsordning. I det hele taget er det karakteristisk for den nu siddende Regering, at den stadig har udvist en paafaldende Interesse for det store og middelstore Landbrugs Interesser. Tænk blot paa Kornloven, som Rigsdagen behandlede, kort før den blev sendt paa Ferie. Og er det ikke netop de samme Kredse inden for Landbruget, der har Interesse af de nye Prisstigninger, som antagelig bliver Følgen af det Forslag, Landbrugsministeren nu har faaet gennemført. Der er i alt Fald næppe Tvivl om, at de fleste af Landets Smaabrug vil se med den største Skepsis paa en ny Prisstigningsbølge. Smaabrugene her i Landet er i langt højere Grad end de større Brug afhængige af Indkøb udefra og har derfor vigtige Forbrugerinteresser at varetage.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa erindre om den ejendommelige Tavshed omkring Jordloven, en Tavshed, som er saa meget mere paafaldende, som der fra de fynske Husmandsforeninger foreligger Dokumentation, der viser, at det er muligt at skaffe Jord til de indeklemte Husmænd.

Hvis man skal foretage en samlet Vurdering af alt det, jeg har nævnt her, maa det i Forhold til de Forventninger, vide Kredse i Befolkningen nærere om Fremtiden umiddelbart efter Befrielsen, og da især i Forhold til den nuværende Regeringskoalitions Valgløfter betegnes som en voksende økonomisk Elendighed. Dog maa man naturligvis erkende, at meget ugunstige Vilkaar udefra har været medvirkende, Vilkaar — jeg tænker paa Frost, Tørken og den spændte og vanskelige udenrigspolitiske Situation —, som enhver Regering i dette Land uanset Partifarve vilde være

underkastet. Sagde man det ikke aabent, var ens Agitation værdig til at blive stillet i Klasse med den demagogiske Agitation, som Venstre førte forud for sidste Valg. Men det er ogsaa en given Ting, at Forholdene paa en lang Række Punkter kunde have været væsentlig bedre, hvis Regeringens Politik havde været anderledes.

Vi har derfor Ret til at anklage Regeringen Knud Kristensen, og vi anklager den. Den har svigtet alle de direkte og indirekte Løfter og ansvarløse Forventninger, Venstre skabte forud for Valget i 1945. Ved sin Nølen, sin Planløshed, sit manglende Overblik og ved sin svigtende Sans til at vurdere den nærmeste Fremtid har den Gang paa Gang grebet afgørende fejl, grebet ind for sent, ikke villet erkende Virkeligheden og derved mangedoblet Vanskelighederne saavel for Erhvervslivet som for Befolkningen.

Alt dette bør efter vor Mening nu være forbi. Men hvilke Udsigter er der med den nuværende Regering til en Forbedring? Hvilke Planer har denne Regering lagt frem for Befolkningen for en ændret Politik? Saa vidt jeg har hørt, ingen. Enhver uholdt lagttager af dansk Politik maa faa det Indtryk, at Regeringen, naar det gælder Fremtiden, bogstaveligt kun har tomme Hænder at vise Befolkningen. Bevares, det gælder ikke, naar de højtærede Ministre taler til det private Erhvervsliv; Talerne er da fulde af blomstrende Løfter om en Erhvervsfrihed, som Landet tværtimod Dag for Dag fjerner sig mere og mere fra. Karakteristisk, ja, næsten klassisk i den Henseende er den Tale, som den nybagte højtærede Indenrigsminister rejste ud og holdt for Grundejerne i Holbæk; den er virkelig karakteristisk for den Dobbelttone, Regeringen anvender, naar man taler her i Salen under Ansvarets Tugt, og naar man er ude paa Skæmtefærd, hvad enten det nu er blandt Grundejere eller Grosserere, eller hvilke andre særlige Befolkningskredse man appellerer til.

Hvad har man hørt om et nyt Forslag fra Regeringens Side til en retfærdig Løsning paa det Kød- og Flæskeproblem, jeg nævnte? Intet. Hvad har man hørt om Foranstaltninger, der skal bringe Orden i det fuldkommen urimelige Byggekaos, der hersker her i Landet? Ud over et panikagtigt Byggestop har man ingenting hørt. Det samme gælder den stadig usanererede Pengesituation og den voksende Inflationsfare, som min Gruppeformand, det ærede Medlem Hr. V. Buhl, i Forgaars gjorde et Par virkningsfulde Bemærkninger om.